

„Eu citesc! Tu... mai citești?”

În primăvara anului 2020 s-a lansat Festivalul -concurs național „Eu citesc! Tu... mai citești?” ediția a IV-a, Cluj-Napoca. Concursul a dorit să sensibilizeze elevii în favoarea lecturii ca alternativă de petrecere a timpului liber, să le cultive gustul pentru literatura adecvată vârstei și să stimuleze creativitatea și imaginația acestora.

Partenerii acestui concurs au fost: Inspectoratul Școlar Județean Cluj, Casa Corpului Didactic Cluj, Liceul Teoretic „Mihai Eminescu” Cluj-Napoca, Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” Cluj-Napoca.

La îndemnul meu și sub îndrumarea doamnelor profesoare de limba și literatura română Copaciu Livia și Handru Cristina, elevele Sămărtineanu Daria, clasa a VI-a A, Mariș Ana- Maria, clasa a V-a A și Nemeș Anamaria, clasa a VI-a B au scris câte o lucrare cu următoarea cerință: ”Scrieți, individual, un text narativ de 250-300 de cuvinte în care să continuați un text literar citit de plăcere sau imaginați-vă o altă întâmplare (în „spiritul” cărții) în care să apară cel puțin protagonistul ales și care să păstreze elementul fantastic.”

Astfel, s-au obținut următoarele rezultate:

Premiul I : Sămărtineanu Daria, clasa a VI-a A

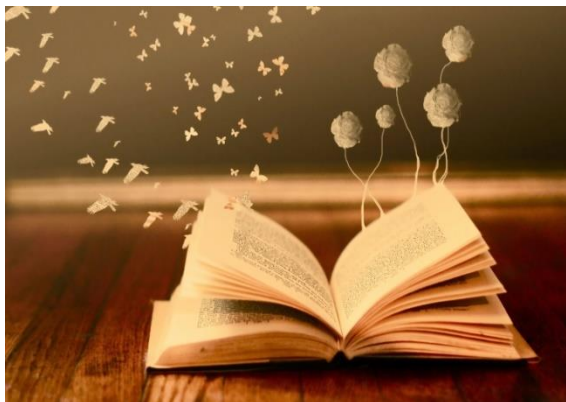
Mentiune : Mariș Ana- Maria, clasa a V-a B;

Nemeș Anamaria, clasa a VI-a B

Lucrările premiate, prezentate mai jos, vor fi incluse în volumul cu ISSN al proiectului, sub semnătura elevului și a coordonatorului.

Bibliotecar,

Sfârlea Anca

Premiul I :

Daria Sămărtineanu

Clasa a VI-a A

Bibliotecar Anca Sfârlea

Liceul Teoretic „Gelu Voievod”, Gilău

EXPOZIȚIA

Vara asta... Este atât de frumoasă și liniștită... Anotimpul preferat al lui George, îndrăznețul băiat din povestea „George și cheia secretă a universului”. După cina luată împreună cu familia lui Annie, George s-a dus în dormitorul său, deoarece era foarte obosit. În timp ce se uita pe fereastră la cerul presărat cu stele scântâietoare, se gândea cum să facă să-și convingă părinții să-l lase să meargă în San Diego, unde trebuia să aibă loc o expoziție despre stele căzătoare și despre galaxii.

A doua zi, și-a făcut curaj și le-a spus părinților:

– Tată! Mamă! Vreau să vă spun ceva foarte important! Peste două săptămâni, va avea loc o mare expoziție despre stele căzătoare și galaxii chiar în San Diego. Vă rog foarte...

– Ne pare rău, George, dar știi și tu că San Diego este mult prea departe și nu ai cum ajunge acolo! a spus tatăl lui George.

– Știu, dar nici măcar nu m-ați lăsat să termin ce aveam de spus. George nu a mai continuat discuția, deoarece știa că părinții lui nu își vor schimba părerea. Așa că s-a retras în camera sa și s-a așezat pe canapea, însă cu același gând: cum ar face totuși să ajungă la San Diego? Deodată, i-a venit o idee. Cum ar fi să construiască o mașinărie zburătoare care să meargă cu 300 km/h? Știa și un magazin de unde putea să-și procure uneltele necesare. Ajuns acolo, nu a izbutit să găsească ceea ce căuta. Abia când să iasă pe ușă, băiatul a observat o plăcuță perfectă pentru mașinăria sa.

– Ești sigur că dorești această plăcuță? i-a spus vânzătorul atunci când George a dorit să o cumpere. Se spune că este magică...

– Da, o vreau! Eu nu cred că este magică. Sunt doar zvonuri neadevărate.

- Bine, să fie cum spui tu! i-a răspuns vânzătorul, înmânându-i obiectul dorit.

George i-a mulțumit și a plecat entuziasmat spre casă.

Ajuns în camera lui, a scos repede plăcuța, convins că nu e decât un obiect ca oricare altul, însă, în momentul în care a atins-o, aceasta a început să lumineze puternic, iar o zână cu părul lung și auriu s-a arătat în fața lui:

– Eu sunt Ivi. Și am venit să-ți îndeplinesc o dorință. Pot să îmi ceri un singur lucru pe care ți-l dorești foarte mult.

George stătea încremenit. Nu știa ce să spună...

– Țmmm... Țmmm... Aș dori un dinozaur extrem de mare care să aibă propulsoare! exclamă George. Vreau să merg la o expoziție, iar acesta m-ar ajuta.

Zâna nu a răspuns nimic, i-a zâmbit, apoi a dispărut. Timpul a trecut, iar George aproape că uitase de întâmplare. Sosește și ziua în care trebuia să aibă loc la expoziția. Brusc, în fața lui a apărut un dinozaur cu propulsoare. George era încântat. S-a urcat în spatele lui și a plecat spre San Diego, fără să aibă timp să mai dea vreo explicație părinților.

Mențiune

Mariș Ana-Maria

Clasa a V-a A

Coordonator: bibliotecar Anca Sfârlea

Liceul Teoretic “Gelu Voievod”, Gilău

CĂLĂTORIE ÎN SPAȚIU

Era o seară senină, tot cerul era presărat cu praf de stele. Mylo și Dibs au decis să rămână peste noapte la Mylo.

Își doreau foarte mult ca în acea noapte să apară o navă spațială. După experiența trecută cu marțienii, au devenit foarte captivați de ei. Își doreau foarte mult ca aceștia să se întoarcă pe Terra, deoarece voiau să zboare cu o navă spațială, alături de ei. Pentru unii era doar un vis pe îl poți realiza doar în somn, dar Mylo și Dibs erau foarte încrezători că lor li se va îndeplini dorința.

La ora 3 dimineața, de afară s-a auzit un sunet puternic, iar pe geam intră o rază orbitoare de lumină verde-smarald, exact ca în seara în care au venit marțienii. Băieții erau foarte emoționați, erau siguri că de data aceasta vor ajunge în spațiu. Au luat lanternele și au fugit afară. Era o navă spațială cu trei marțieni verzi, care observându-i nu i-au lăsat în navă. Când au văzut că marțienii se îndepărtează de navă, băieții s-au furișat înăuntru.

Au venit și marțienii, dar nu i-au observat pe intruși. Nava a început să plutească. Observând că zburau, au ieșit din ascunzătoare. Marțienii s-au speriat groaznic și au scăpat nava de sub control. Deoarece Dibs a citit multe benzi desenate a crezut că știe cum se piloteze nava și a preluat controlul. Când a apăsat pe Dintr-o dată se auzi o voce:

-Mylo, Mylo, trezește-te! Dibs s-a trezit deja!

Atunci și-a dat seama că a fost doar un vis!

Mențiune

Nemeș Anamaria

Cls. a VI-a B

Coordonator: profesor Cristina Handru

Liceul Teoretic „Gelu Voievod” Gilău

UN ALTFEL DE CRĂCIUN!

În dimineața zilei de 25 decembrie, Crăciunozaurul îl aștepta nerăbdător pe William. Băiatul ieși încântat și îl strânse în brațe pe prietenul său, apoi își agăță după dinozaur căruciorul cu roțile și împreună se plimbară prin Londra.

În ciuda faptului că era iarnă, cei doi se gândiră să se oprească la marginea unei păduri pentru a face un picnic. Când se așezară pe plapuma de zăpadă albă ca varul, cei doi nu își dădură seama că au nimerit într-o groapă. Însăpăimântați, Crăciunozaurul și William au realizat că se aflau într-o pădure, iar în depărtare se observa un regat.

Deodată se auzi un zgomot, iar cei doi prieteni se ascunseră rapid între tufișuri. Ei realizară că era să fie prinși de gărzi și o luară la goană prin pădure. Nu după mult timp, cei doi se rătăciră. După o bucată de vreme, în apropiere au zărit un portal magic și sfioși au pășit în acesta. După cinci minute, au realizat că se aflau într-o piramidă antică, în care au descoperit un sarcofag. Însăpăimântați l-au deschis și au găsit o persoană în vârstă, cu o barbă lungă, care supraviețuia în mod misterios.

După ce au făcut cunoștință, cei doi au aflat că au onoarea de a vorbi cu regele Regatului Timpului, Tempus Întâiul. Tempus le povesti că o vrăjitoare rea, pe nume Niciodată a pus stăpânire pe regat și că numai un diamant poate salva regatul. Prietenii i-au promis lui Tempus că îl vor ajuta. El a deschis un portal magic, cei doi s-au strecurat în palatul vrăjitoarei și dintr-o mișcare au luat diamantul și s-au întors. Tempus a pus diamantul la inelul său, iar regatul își reveni și vrăjitoarea dispăru.

William află că este domnul Vreodată, soțul dispărut al domnișoarei Poimăine, iar Moș Crăciun se împrieteni cu Tempus și toți trăiesc fericiți!